

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت تیپ های شخصیتی در یادگیری دانش آموزان

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 5، شماره 54 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

نوید عظیمی - آموزش و پرورش تکاب

مقصود شیردل دورباش - آموزش و پرورش تکاب

فردین آهور - آموزش و پرورش تکاب

آیناز اسلامی - آموزش پرورش شهرستان تالش

خلاصه مقاله:

در گذشته تصور بر این بود که هوش ذاتی فرد، که از والدین به ارث می رسد، عامل مهم یادگیری است. در حال حاضر بر این باورند که بخش مهمی از رفتارهای هوشمندانه را کارکردهای شناختی تشکیل می دهد و کارکردهای شناختی، اکتسابی و تغییرپذیر محسوب می شود. از اواخر دهه ۱۹۷۰ به بعد، بحث در مورد سبک های یادگیری رونق پیدا کرد. از سبک های یادگیری تعاریف گوناگونی ارائه شده است. با وجودی که از این اصطلاح به طرق گوناگونی تعریف به عمل آمده، ولی عمدتاً بر این نکته تاکید می شود که سبک های یادگیری شامل باورها یا اعتقادات، رجحان ها و رفتارهایی است که افراد بکار می برند تا در موقعیت یادگیری به خود کمک کنند. از سویی، بسیاری از مربیان بر این باورند که سبک های یادگیری، بر خود یادگیری تاثیر می گذارد و از دیگر سو، این نکته که شخصیت بر روی یادگیری افراد تاثیر می گذارد، برای معلمان و مربیان موضوع تازه ای نیست. تجربیات کلاس های درس نشان داده است که متغیرهای شناختی به تنهایی تعیین کننده پیشرفت افراد نیست. این متغیرها با نگرش ها و علائق افراد، انگیزش ها و حیطه گسترده ای از پاسخ های هیجانی، مثل برانگیختگی، هم حسی و شاید بیش از همه این ها با اضطراب، در ارتباط متقابل می باشد در واقع، ارتباط ویژه ای بین اضطراب و یادگیری وجود دارد. اضطراب به همان صورت که در چگونگی یادگیری افراد اثر دارد، در شرایط امتحان، روی یادآوری مطالب نیز تاثیر می گذارد. همچنان طبق نظریه صفات، عده ای از افراد بطور سرشتی، سطوح بالایی از اضطراب را به نسبت افراد دیگر تجربه می نمایند، تا آن حد که می توان آن را بعنوان یک مولفه پایدار ابعاد شخصیتی در نظر گرفت.

کلمات کلیدی:

شخصیت، روانشناسی، یادگیری، پیشرفت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1707457>

